

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1869,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Μικρὲ μου ἀναγνώστα.

Ἐν τῷ ἔκτῳ στίχῳ τοῦ ἔκτου κεφαλαίου τῶν Παροιμιῶν ἀναγινώσκουμεν, Ὑπάγε πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρέ· παρατήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γίνου σοφός!!» (Παροιμ. ζ'. 6.) Ὀκνηρὸς, ὡς γνωρίζεις, εἶναι ὁ ἀνὴρ ἡ ἡ γυνὴ, ἡ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀγαπᾷ ν' ἀναγινώσκῃ ἢ νὰ κάμῃ κανέναν εἶδος ἐργασίας, ἀλλ' ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται ἢ νὰ μένῃ ἀργὸν διαρκῶς ὅλην τὴν ἡμέραν. Νομίζεις ὅτι ἐφελιχώθης ποτὲ μετὰ τινος ἐκ τούτων; Ἰδὲ τώρα τί ἡ ἀγία Γραφή λέγει νὰ κάμῃ ὁ ὀκνηρός. Προστάζει αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν μύρμηκα, καὶ νὰ «παρατηρήσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,» τὸ ὁποῖον σημαίνει νὰ θεωρήσῃ καὶ ἴδῃ τί αὐτὸς πράττει. Ἐθεώρησας ποτὲ τοὺς μύρμηκας, ὅταν ἐνασχολῶνται εἰς τὴν ἐργασίαν των; Τοῦτο θὰ σὲ δώσῃ πολὺ εὐάρεστον ἐνασχόλησιν δι' ἡμίσειαν ὥραν εἰς τινὰ καλοκαιρινὴν ἡμέραν. Εἶς τινὰς τόπους δύνασαι νὰ ἴδῃς μικρὰς μυρμηκοφωλαίας τόσοι πλησίον τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ὥστε δυσκόλως ἐμπορεῖς νὰ βαδίζῃς χωρὶς νὰ καταπατήσῃς αὐτάς. Καὶ ἐμπορεῖς νὰ εὕρῃς ἄλλους τόπους ὅπου δὲν ὑπάρχουν τόσοι πολλοί, ἀλλ' ὅπου αἱ μυρμηκίαι εἶναι πολὺ μεγαλείτεροι. Εἶναι τόσοι μεγάλοι ὥστε κατέχουν ἱκανὴν ἔκτασιν· ἀλλ' εἴτε μικραὶ εἴτε μεγάλαί εἶναι τὰ μικρὰ ταῦτα πλάσματα ἀδιακώπως ἐργάζονται. Κύψον καὶ παρατήρησον πῶς αὐτὰ ἐργάζονται! Θὰ ἴδῃς ἐν μικρὸν ἔντομον ἔρπον πρὸς τὰ ἐμπροσθεν τόσοι ταχέως ὥστε δύναται νὰ ὑπάγῃ, μὲ κόκκον ἄμμου εἰς τὸ στόμα τι, τόσοι ἴσως μεγάλον ὅση εἶναι ἡ κεφαλὴ του. Δὲν σταματᾷ διὰ ν' ἀναπαυθῇ, ἀλλ' ἄμα κομίσῃ τὸν κόκκον του καὶ τὸν ἐναποθέσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς μυρμηκίας, εὐθὺς ἐξέρχεται δι' ἄλλον. Ἐμπορεῖς νὰ παρατηρῇς αὐτὰ ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ οὐδέποτε θὰ τὰ ἴδῃς ὀκνηρά.

Βλέπεις, διατί ὁ Θεὸς λέγει πρὸς τὸν ὀκνηρὸν νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς μικροὺς μύρμηκας; Ὅταν ἴδῃ αὐτοὺς τόσοι ἐνηττολημένους, νὰ ἐντραπῇ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀργός καὶ νὰ μάθῃ νὰ ἔναι σοφὸς καὶ ἐπιμελὴς εἰς ὅτιδήποτε ἐπιχειρῆται. Μοι φαίνεται δὲ ἀπίθανον, ὅτι αὐτὸς ἡδύνατο νὰ μένῃ τοῦ λοιποῦ ἄεργος, ἀφοῦ παρατηρήσῃ αὐτοὺς δι' ὀλίγον. Οἱ μύρμηκες φαίνονται ὅτι εἶναι πολὺ εὐτυχεῖς, καὶ πιστεύω ὅτι τοῦτο συμβαίνει διότι αὐτοὶ ἐνασχολοῦνται πολὺ. Ὁ Θεὸς δὲν ἐθέσεν τινα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον διὰ νὰ ἦναι ἀργός. Ἀκόμῃ καὶ τὰ παιδιά πρέπει νὰ ἐργάζονται. Καὶ αὐτὰ ἔχουν καὶ τι νὰ κάμωσι. Τὸ ἔσω μέρος μιᾶς μυρμηκίας εἶναι πολὺ περίεργον, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξετάσῃ τις αὐτὴν χωρὶς νὰ καταστρέψῃ ὅλον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ μικρὰ ἔντομα τόσοι πολλὴ ἐκοπίαν νὰ κάμωσιν. Ὑπάρχει ἐν εἶδος μύρμηκος εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, τὸ ὁποῖον κτίζει τὰς μυρμηκίας του τόσοι ὕψηλάς ὥστε τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου οὐχὶ ἀπὸ ἄμμου, ἀλλ' ἀπὸ εἰδός τι ἀργίλου· ἔχουσι δὲ αὗται μέγαν ὄριθμον κελλίων ἢ χωρισμάτων καὶ πολλὰς περιστροφικὰς εἰσόδους, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους πρὸς τὸ ἄλλο. Ὅλον τοῦτο γίνεται, ὡς ἡ Γραφή, λέγει «ἄνευ ἄρχοντος, ἐπιστάτου ἢ κυβερνήτου» οἱ μύρμηκες ἂν καὶ δὲν ἔχωσι τινὰ νὰ διευθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ κάμωσι τὸ ἔργον των, ὁ Θεὸς δίδει εἰς αὐτοὺς τοιαύτην εὐφυΐαν, ὅποιαν δίδει εἰς τὰς μελίσσας περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν κυψελῶν, τὰς ὁποίας τόσοι συχνὰ θαυμάζεις. Ἀπαντὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι λίαν θαυμαστά!

— Πολύ τιμος ἀνακάλυψις. Εἰς τὸ Πε-
ροῦ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς· ἐνῷ οἱ ἐργάται ἔσκαπτο ν